

GYÜMÖLCSOLTÓ

Tavasza volt — régen —
Hófehér fűrtökben virultak a pálmák,
színes volt minden,
és rád gondoltam, Gábríel,
szépséges hírvívő,
hogya nevét Jézusnak hívják,
és láttam
az örömtől hogya reszkettek a hegyek,
a harci kedvtől hogya zúgtak a folyók,
s virágba robbantak a zöld rügyek.

Tavasza volt — tegnap —
lányos-szépen, nevetve édesen
mandulafák nyíltak a messze-kékben,
s megínt rád gondoltam, Gábríel,
tündöklő angyal:
Tán hozzám ís szóltál?
És hittem azt,
hogya időm ís lesz még,
s rajtam ís látnak
rügyből virágot,
belőle gyümölcsöt,
és értelme van még hajlott fámnak.

Tavasza van — mostan —
hideg van, sedre szellő
port kavara könnyező szembe,
s a zöldes égen
hópelyhek nyílnak hófehéren.
Mi történt, Gábríel,
Istennek szépe:
Nem mondtak rólam semmit az égen?
Sehogya értem,
termést reméltem
s virágom elfagyott,
s mindinkább homályzó tájban
magamra maradok.
Magamra maradok.

Radó Polikárp